

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 07.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **9179** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 28, ал. 1 от Закона за хазарта (ЗХ).

Образувано е по жалба на „АВВ - 2003“ ООД, подадена от адв. Г., против Решение № 000030-5262/06.06.2022 г., издадено от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. В жалбата са развити твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Иска се отмяна на оспореното решение. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът – изпълнителният директор на Националната агенция за приходите /НАП/, в съпроводителното писмо по изпращане на административната преписка чрез процесуален представител юк. Г. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В постъпила писмена молба от 02.12.2022 г. преди провеждането на ОСЗ се поддържа оспорването на жалбата и е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото

доказателства по реда на чл. 235 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Във връзка с депозирано искане от „АВВ- 2003“ ООД с Решение № 000030-1266/20.04.2021 г. на изпълнителния директор на НАП на дружеството е издаден лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от 5 години за игрална зала с адрес: [населено място], [улица], етаж партер.

С платежно нареждане от 12.05.2021 г. (л. 29) „АВВ - 2003“ ООД е внесло по сметка на НАП сума в размер на 25 000 лева с посочено основание чл. 30, ал. 6 ЗХ.

С искане с вх. № 26-А-222/12.05.2022 г. до изпълнителния директор на НАП оспорващото дружество претендира възстановяване на сумата от 25 000 лева като недължимо платена.

С Решение № 000030-5262/06.06.2022 г. изпълнителният директор на НАП е оставил без уважение искането на „АВВ - 2003“ ООД за възстановяване на държавна такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ в размер на 25 000 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирана да го оспори страна и в преклузивния срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 17, ал. 1, т. 16 ЗХ изпълнителният директор на НАП осъществява и други правомощия в областта на хазарта и свързаните с него дейности, предвидени в нормативен акт. Спазени са изискванията за форма на акта – решението съдържа мотиви и съответстваща на тях разпоредителна част. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съобразно правилото на чл. 4б Закона за държавните такси /ЗДТ/, недължимо платени такси се връщат по искане на заинтересованата страна. Това са таксите, по които не е образувано производство, надвнесените такси, внесени такси без да е налице основание за тяхно заплащане и таксите, които са събрани, въпреки че страната е била освободена от заплащането им. Съгласно чл. 30, ал. 1 ЗХ, за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, за издаване на лицензи по този закон, с изключение на лицензи за онлайн залагания, за издаване на удостоверения с вписани промени по издадени лицензи, както и за извършване на други административни услуги, се събират държавни такси по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на финансите.

Съгласно чл. 30, ал. 6 ЗХ, за издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години се събира еднократна държавна такса в размер на 25 000 лева, когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 50 000 лева, когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители. За издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 10 години се събира еднократна държавна такса в размер на 100 000 лева.

Според чл. 241, ал. 1 Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино, се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен. Разпоредбата на чл. 243 ЗКПО

определя, че данъчно задължени лица по този раздел са организаторите на хазартни игри по чл. 242, ал. 1. В настоящия случай дружеството - жалбоподател има издаден лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала, поради което е данъчно задължено лице за заплащане на данък върху хазартна дейност. Това означава, че дружеството се облага с алтернативен на корпоративния данък по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 1 ЗКПО, тъй като се облага дейността от организиране на посочените в този закон хазартни игри. В същото време чл. 30, ал. 7 ЗХ предвижда облекчен режим на заплащаните такси за издаване/продължаване на лиценза, като е предвидено, че за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, се събират само таксите по ал. 1. Нормата на чл. 30, ал. 7 ЗХ е част от действащото законодателство и предвижда конкретно правило за нейните адресати. Поради това са несъстоятелни доводите, че се касае за законодателен пропуск, налагащ разпоредбата да се счита за мълчаливо отменена. Съгласно изложеното, лицата, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, каквото е дружеството „АВВ - 2003“ ООД, следва да заплащат такса за издаване/продължаване действието на лиценза в размер, определен единствено по Тарифата за таксите, които се събират по Закона за хазарта. В този смисъл заплатената такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ в размер на 25 000 лева е недължимо платена от жалбоподателя, което налага нейното връщане.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на разноските по делото в размер на 1610 лева, от които 1560 лева адвокатски хонорар с включен ДДС и 50 лева държавна такса.

Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатския хонорар с оглед чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ред. ДВ, бр. 68 от 31.07.2020 г.). Разпоредбата определя минимум на възнаграждението в размер на 1280 лв. Към тях на основание § 2а от същата Наредба следва да се добави и ДДС от 256 лева, при което минималният адвокатски хонорар за случай като процесния възлиза на 1536 лева. Поради това заявеното възнаграждение от 1560 лева не се явява прекомерно.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, 24 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 000030-5262/06.06.2022 г., издадено от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на Национална агенция за приходите за ново произнасяне по искане с вх. № 26-А-22/12.05.2022 г. по описа на ЦУ на НАП, подадено от „АВВ - 2003“ ООД, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в 7-дневен срок от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „АВВ - 2003“ ООД сумата от 1610 /хиляда шестстотин и десет/ лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл. 138 АПК.

СЪДИЯ: